वीन सहाताना । दितीवे मोखधमीत्वे मोखोपायनि-क्षणम् । वेदाङ्गानाञ्च कथनं शुक्रीत्मित्तव दिकारात् । यनन्दनेन गदिता नारदाव नशासने। नशातको यसिंद्र परापायिमोध्यस् । नन्तायां योधनं दीचा मन्त्रोद्वारच पूजनस्। प्रयोगाः कवचं नामसङ्खं क्तोलमेव च । नचेशस्त्रव्य विष्णु नां चिवशक्त्रोरतु-क्रमात् । चनत्क्रमारप्तिना नारदाव त्तीयके। प्राचनचय्चीय प्रमाखं दानमेव च । प्रथम प्रयम दानकानपुरः सरम्। चैत्रादिसर्थमा मेष भग्रहिएं तिथीनाञ्च प्रवक् सवक्। मोर्सा प्रतिपदादीनां वतं खर्राधन। मनम् । सनातनेन सनिता नारदाव चतुर्धके । पूर्वभागोऽयस्तितो रहदाव्यानधीत्तः। बद्धीसरे वि-भागे द्व प्रश्न एकाद्यीवते । विष्ठेनाच संवादो मान्वातः परिकीत्तितः। व्यवाद्भदक्षया प्रचत्रा नोन्डि-न्त्रतिकर्भ च । वस्त्रापय मोक्सिय पदाद्वरण किया । बङ्गाच्या प्रचानमा गयायात्रात्वीर्त्तनम् । काव्या माहात्मपत्रसं पुरुशोत्तमवर्षेनम् । वाह्माविधानं चेत्रय वन्नाव्यानसमितम्। प्रयागशाहि माहात्स करचेलख तत्परम्। इरिहारख चाच्यानं कामोदा-ख्यानकं तथा | बद्दीतीर्थमा हात्वं बागाख्वावाकचैव च । प्रभावश च माङ्गात्यं प्रराच्याच्यानवं नतः। गौतमाख्यानकं पचादु वेदवादतवस्तरः। गीक्षणं स्त्र-माचात्र्यं बच्चास्थानकं तथा। रीतुमाचात्र्यक्यनं अर्भदातीर्थवर्षनम्। चवन्याचीव माहात्यं मधुराया-स्ततः वरम् । इन्दावनस्त्र महिमा यधीत्र श्लानिके गतिः। भी इभी बरितं पचारेशं वै नारदीयकम्। यः ग्र्थोति नरी भक्तप्रा जाववेदा समास्तिः। स याति ब्रह्मको धाम नात दार्था विचारणा । यस्ते-तिहर प्यायां धेम्नां धमकान्वितस्। पर्यादृति-जबकाय च सभेत्मो च मेन न । यथा नुक्रमची मेतां नारदीयस वर्षेयेत्। ऋष्यादैकचि हेन सीऽपि स्वर्ग-चित्ताल्याने चपपुरायभेदे गतिं सभेत् । नारसिंह न नरिवं इमिधलय कतो यन्यः खया। नरिवं इ-नारा स्त्री नरखेयमक वा॰ सीबोऽभावः। सने यस्र । "आयो मारा प्रति प्रोक्ता खायो वे नरस्तनवः" मनुः। बाराच प॰ नरान् वानामित चा+चम-ड खार्च बय, नारं नरवसृहमाचार्गति खा+चय- द वा। धर्वभी इसवे वाखे व्यवरः । "तत्र नाराणदुद्दिनम्" रचः नाशीसथन्दे

इलाम् कृषित मदनस्कोत्तप्रनाराचकीकाम् 'नाचः "रह नगरचतुःख्यस्टन्तु नाराचमाचचते वस्त्रो छन्दोमेदे न॰ नाराचिका की नाराचलदाकारोऽख्यसाः ठन् । नारा-चात्रतियुक्ते खर्णकारादीनां तीलनार्थं यन्त्रभेटे (निकृति) चळ्र- चन्न्ये चण कीए। नाराची-व्यपि तवार्षे । सत्यार्षे कीपि त सत्ये गराचे स्ती। नारायण पु॰ नानाविधा निरुक्तिः खतुपदं वच्यते तद्-त्रपारेण व्यत्पतिः। श्विची परमाकान "जङ्ग नौरा-वणो नरः" विष्तु मः। आयो यदा व्युत्मित्रिंशा वया "नर चाता तती जातान्याकायादीनि नाराणि तानि कार्याणि धवते कारचालना व्याप्तृते नारायणः "यच किञ्चिकागत् सर्वे हम्प्रते च्यतेशिय वा। अन्वर्वे हिथ तत्सर्वे व्याय नारायणः स्थितः इति मन्तवणीत् "नरा-कातानि तत्त्वानि नाराचीति विदुर्वधाः। तान्ये-वायनं यथा तेन भारायणः कृतः" इति महामारते। खयनलात् प्रबंव इति वा "यत् प्रयन्यभि संविधनीति" खतेः "बापो नारा पति प्रोक्ता बापो वै नरस्तनवः। ता यद्खायनं पूत्रं तेन नारायणः मृतः"मतः । अञ्चर्वे ज॰ख॰ १०८७ चन्वया निरुक्तिर्देशिता यथा

"साङ्यस्त्रिवचनो नारेति च विदुर्वधाः। यो देशो-द्ययमं तस्य य च नारायणः स्ततः। नाराच कतपा-पाश्वाध्यवं गमनं स्त्रतम् । यतो हि नमनं तेषां धोsयं नारायणः स्तृतः । नारञ्ज मोचणं प्र**ण्**रमयनं जानमीप्यतम् । तयोज्ञानं भवेद् यसात् चीऽयं नारा-वषः स्तरः" । "नारायणेति घळ्रोऽस्ति वामस्ति वग-वित्तिनी । नघापि नरवे मुदाः पतन्ती इ किमह्तम्" । महाभारतम्। नरसायसम् नडा॰ पत्र। २नरसायसे पु॰ स्ती श्वजायि बप्रमिरे "काम्य कुओ दिजः कचिहासीपति-रलामिनः। नामुा नष्टसदाचारो दाखाः संसर्गद्रवितः। तस्य प्रवयसः प्रमाद्य तेषान्तु योऽवरः । बाबी नारा-यणो नामा पिलोश दियतो भश्म। दूरे क्रीइनका-मत्तं प्रलं नारायणा द्वयम् । ग्लपितेन खरेणो व राजु इावाजु बेन्द्रियः"। "निशस्य वियमाण्य सखतो इरिकी सेनभू । मर्ते नौम महाराज ! पार्खदाः सङ्-सारपतन् । विकर्ततीन्तक् द्याहाशीपतिमलामिसस् "मागः **३।१च॰। नारायचकोदम् चम्। अनारायचमन्यास्य चैन्छ-**भेरे 'भाख' इननत्तलानां गोपानामर्दं महम्। नारा-यया रति ख्वाताः पर्वदंगामयोधिनः" मा॰ ए॰ ७ वा॰